

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/110/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010338
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2017 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

P. O.,

nar. XX.XX.XXXX vo I., trvale bytom I., Q. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/89/2017 zo dňa 26.6.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/47/2015 zo dňa 13.5.2015 bol P. O. odsúdený pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr.zák. a iné trestné činy k trestu odňatia slobody na 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalším právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/45/2014 zo dňa 29.4.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/45/2014 zo dňa 18.11.2015 (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia) bol P. O. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený P. O. podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr.por. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a súčasne mu na 18 mesiacov nariadil aj probačný dohľad. Zároveň bolo odsúdenému podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. Podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, jeho opakované páchanie trestnej činnosti, jej bagatelizovanie a zvaľovanie viny na alkohol. Prokurátor vyslovil úvahu, že podmienčné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Podmienčné prepustenie prichádza do úvahy len vtedy, ak je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre

spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Odsúdený P. O. tieto podmienky nespĺňa, a preto prokurátor navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť, ako k svojmu správaniu sa vo výkone trestu odňatia slobody, tak aj k dôvodom, pre ktoré žiadal podmiennečné prepustenie.

Ďalej z podrobného písomného odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že sa súd dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako sú uvedené v § 61 ods. 1,2 Tr.zák. Senát nadriadeného súdu sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený splnil formálnu podmienku v podobe potrebnej dĺžky výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený tiež splnil materiálne podmienky, či už z pohľadu plnenia svojich povinností a správania sa vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré preukazujú jeho polepšenie, ale aj z pohľadu pozitívnej prognózy v tom, že tento v budúcnosti povedie riadny život.

K jednotlivým dôvodom sťažnosti prokurátora uvádza senát nadriadeného súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odsúdený P. O. je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, a preto neexistuje preukázateľná negatívna skutočnosť v tom, že by doterajší výkon trestu odňatia slobody nemusel splniť svoj účel. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa pritom nevyplýva, že by súd odsúdeného prepustil len ako „odmenu“ za jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody. Súčasne však k právnej úvahe prokurátora, senát nadriadeného súdu uvádza, že „správanie sa“ odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, vrátane plnenia svojich povinností, je primárnou materiálnou podmienkou, aby súd mohol urobiť záver o preukázateľnom polepšení vedúcemu súd k očakávaniu, že odsúdený na slobode povedie riadny život aj bez výkonu celého uloženého trestu odňatia slobody.

Z inak kladného písomného hodnotenia odsúdeného zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody nadriadený súd poukazuje tiež na to, že odsúdený v priebehu výkonu trestu odňatia slobody udržiaval „aktívny“ pravidelný kontakt so svojou rodinou, ktorá je mu ochotná pomôcť pri opätovnom zaradení do spoločenského života.

Z dôkazov vykonaných na verejnom zasadnutí pritom nevyplýva názor prokurátora v tom, že by odsúdený mal „bagatelizovať“ svoju trestnú činnosť. V hodnotení ústavu na výkon trestu odňatia slobody je len uvedené, že odsúdený časť svojej viny externalizuje (výraz „externalizácia“ ani z hľadiska sociologického ani psychoanalytického neznamená bagatelizovanie, t.j. podceňovanie, zľahčovanie, znevažovanie niečoho, v tomto prípade vlastnej trestnej činnosti, či účelu výkonu trestu odňatia slobody) na vplyv alkoholu a iné osoby a v hodnotení rizika sociálneho zlyhania je uvedený tiež len menej kritický postoj k spáchaniu trestného činu. Rovnako názor prokurátora vyslovený v sťažnosti o príliš veľkom riziku recidívy odsúdeného z obsahu trestného spisu nevyplýva. Z príslušných listinných dôkazov vyplýva stredné riziko sociálneho zlyhania.

Nie bez významu z pohľadu vyššie uvedeného je potom ale aj to, že zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ako subjektu realizujúceho prevýchovu odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, došlo k odporučeniu podmiennečného prepustenia s dohľadom, ktoré odporúčanie súd prvého stupňa významne zohľadnil. Ani ku dňu rozhodovania Krajského súdu v Trenčíne o sťažnosti neboli zistené negatívne javy v správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody.

Napokon pokiaľ ide o vzťah odsúdeného k alkoholu, ako kriminogénneho faktoru, tu je potrebné uviesť, že počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený absolvoval nariadenú ústavnú protialkoholickú liečbu (5 mesiacov), ktorá mu bola zmenená na ambulantnú formu liečenia. Pričom ďalší vzťah odsúdeného k požívaniu návykových látok na slobode bude u neho podmienkou rozhodnutia o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.